

LO TEATRO CATALÀ

PERIÓDICH INDEPENDENT,

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS

DESTINAT PRINCIPALMENT Á FOMENTAR LO PROGRÉS É INTERESSOS DEL TEATRO DE CATALUNYA

Preus de subscripció	REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ	Preus de cada número
En Barcelona. . . 4'00 ptas. trimestre Fora. 1'30 » » Artistas d'òpera 25'00 » l' any. Abonats protectors, una pla. cada mes. Pago adelantat.	Viladomat, 164, 4. ^{rt} , 1. ^{ra} Sucursal pera cartas y avisos: en l' Arxiu lirich-dramàtic de don J. Gelabert, Unió, 5, 3. ^{er} , 2. ^{na}	Número corrent. 10 centims Id. atressat. 15 id. Los abonats protectors tenen dret á dos exemplars de cada número de LO TEATRO CATALÀ, á que's publiquin noves que's convinga mentres no desdigan de'l set- manari, y á obtenir rebaixa en los preus de 'ls anuncis particulars.

Atenent á la importancia que té tot lo referent á la celebració de la projectada Exposició Universal de Barcelona pera 1898, á las felicitacions qu' hem rebut per ocuparnos'n y á la distinció que 'ns fan molts periódichs de fora, copiant ó estractant nostras noticias de semblant Concurs, comensarem aviat á dedicar en nostras columnas una secció especial á la Exposició, titulantla *Barcelona en 1898*; la qual estarà redactada en castellá per interessar á tot Espanya.

Creyem què aquest acort serà ben vist per nostres lectors y pe 'ls nous subscriptors que tenen LO TEATRO CATALÀ y que a 'l mateix temps perteneixen á la Societat Organitzadora.

Societat de Concerts de Madrid

Vam donar una lleugerissima ressenya de las pessas mes aplaudidas en lo primer concert, y avuy nos toca tractar ab tota la extensió que's mereix per sa importancia la admirable societat madrilenya en son valor individual y de conjunt, en la persona de'l seu director l' eminent compositor Bretón, en la elecció de 'ls programas y en la manera d' interpretarlos y executarlos.

La Societat ha vingut en las pitjors condicions que puga imaginar-se, sense preparar convenientment lo terreno, entre duptes é indecisions de si vindrán ó no, sense reclam de cap classe; y á pesar de tot aixó 'l públich ha correspost ab sa presencia á la fama qu' entre nosaltres havia deixat quant vingué l' última vegada.

Aquella corda es admirable; es lo *sursum de* la perfecció y estem certs de que en las renombradas orquestas de'l estranger podrá tocar-se igual; peromillor es impossible. Igualtat absoluta en lo moviment de'l arquet, lo qual encara que á primera vista sembli una condició poch important, ho es en alt gran per contribuir á la unitat de conjunt que tots admirem. Electivament, hi ha moments en que aquella nutrida massa de violins sembla que siguin un sol, com en la balada y polonesa de *Vieuxtemps* y en lo moviment continuo, de Paganini.

Res tenim que dir respecte a'l Mtre. Bretón com director d' orquesta: de tothom es coneguda sa competencia y 'l profund coneixement qu' ha fet ab los autors clàssichs. Fogós y plé de fibra sense caurer en ridiculas exageracions, cuidant ab meticulosa escrupulositat los mes nimis detalls orquestrals, fent ressaltar sempre 'ls naturals efectes sense rebuscar may los efectismes, donant á cada autor la interpretació que li es propia y á cada fragment lo colorido que li correspón, ha sigut digne mestre de tan notable orquesta.

La selecció de 'ls programas no ha estat tot lo atiladada que era de desitjar, sobre tot si 's té en compte 'l gust de nostre públich y l' estensíssim repertori ab que conta la Societat madrilenya de concerts. Sinfonias com la *Gazza ladra* y marxas tan sobadas com la de las *antorchas*, no deuen formar part de programas en los que figuran Beethoven, Wagner y altres clàssichs.

D' aixó á tocar certs *pasa-calles* no hi va mes qu, un pás.

Respecte a'ls números que mas éxit han obtingut, debem citar la *Melodia y Momento musical*, de Schubert, instrumentats ab gran sobrietat y caràcter pe'l Sr. Bretón; lo *septimino*, de Beethoven; lo *scherzo* y l' *andante presto* que tingueren que repetir-se per la manera acabada y magistral ab que sigué interpretada pe'ls Srs. Ferrer, Tañanas y Jaime junt ab los professors de las respectivas cordas. La mort d' *Isolda* causa un efecte sorprendent pe'l sentiment que tota ella respira y per la maestría ab que sigué executada, debentse repetir en los dos concerts que s' ha tocat.

De Massenet foren aplaudits l' *Air de ballet* y l' *Angelus*, junt ab la *Dansa macabra*, de Saint-Saëns, aquesta originalíssima y genial página de música, capás per si sola de fer la fama d' un compositor.

Lo plat fort d' aquet concert va ser la *Serenata trio op. 8* de Beethoven, executada magistralment per tots los instruments de corda, que'l públich va aplaudir fent bisar la *Polacca*.

La overtura de *Leonora n.º 3* de'l mateix autor y 'l delicat *scherzo* de *Le songe d' une nuit d' été*, de Mendelssohn, causaren un entusiasme en lo públich pe'ls primors de execució ab que interpretaren ab duas pessas.

La *Huldigungsmarsch*, de Wagner, dedicada a'l

Rey de Baviera, no va satisfer a'l públich per resultar un treball d' enrevessada instrumentació, sense fi determinat y per faltarli aquell impuls genial y poderós que caracterisa las obras de 'l gran reformador germánich.

Los ballables de 'l *Feramors*, de 'l gran concertista rus Rubiustein, foren interpretats admirablement, a'l igual de 'l *andante* de la sinfonia militar de Haydn, recomanable per la elegancia y sobrietat que caracterisa las obras de 'l selecte compositor.

L' *Arlessienne*, de Georges Biret, produhí un verdader fanatisme en lo públich, sobre tot en la tipica *farandole* ahont la casi insensible gradació de forsa entre 'l *crescendo* y 'l *afretando* arrencá una tempestat d' aplausos.

Les Erinnyes, de Massenet, són varios fragments d' orquesta aplicats á la tragedia grega de Laconte de l'Isle qu' agradaren a'l públich per lo marcadíssim sabor helénich que respiran, sobre tot en lo primer número en lo qual s' imita la doble flauta que's coneixia en la antigua Grecia ab lo nom de tibia.

En l' últim concert siguié objecte d' una ovació la *Escena popular catalana* de 'l jove compositor Sr Morera, que ja coneixíam per haverla executada ab antelació la Societat catalana de concerts.

Dimars en lo teatro de 'l Tivoli 's despediren los distingits professors que forman la orquesta de la Societat. Lo teatro á vessar y la ovació tan gran com merescuda. Lo públich se va desbordar d' entussasme després de la sardana de 'l *Garin*, tributant a'l insigne compositor una d' aquellas ruidosas y frenéticas manifestacions que dedica molt de tart en tart á sos artistes predilectes.

A'l donar nostra despedida á la Societat de concerts de Madrit que'ns ha distingit ab sa vinguda, li desitjem de tot cor molta honra y profit en se *tournee* artística y que tornin aviat á Barcelona sagurs de trobar l' incondicional apoyo de totas las personas de bon gust y l' aplauso desinteressat de 'l públich inteligent.

BEN.

FLORS

Ahir, tot sense una fulla;
lo cel ¡qué boyrós!... ¡qué trist!...
Ahir, pe 'ls camps, la despulla
de la mort s' havia vist.

Mes avuy ja tot encanta;
ja murmura 'l frescós riu,
y pe 'l boscam l' auccell canta
cercant lloch per' fer son niu;

hermosejant lo paissatge,
ademés d' aytals remors,
lo véurer qu' en tot paratge
van esclatant gayas flors.

Tot un pom jo de guardadas
dintre un cofre tambe 'n tinch;
y si en 'quet temps de vegadas
contemplantla m' entretinch,

ensempe que mès se mustigan
he notat casi ab horror
que pe 'l fons s' entortolligan
tot llessant extrany flayror.

Cada Maig, y no es fal-lera,
aixó passa pe 'ls meus ulls;
prou la hermosa Primavera
es qui causa aytals embulls.

Potser mon front fantasieja;
pró las flors se van marcint...
¡y es que deuhem tení' enveja
de las qu' ara 's van obrint!...

ANGEL RIUS VIDAL.

ESTRENOS CATALANS

Romea.—*Sogras de 'l dia*, pessa en un acte y en prosa, de D. R. ROCAVERT.

Várem assistir dimecres a 'l estreno d' aquesta obreta y en nostra opinió manifestarem á 'l Sr. Rocavert que perseverí en l' art dramátich y potser en un' altra ocasió treballará ab més profit, tota vegada que en *Sogras de 'l dia*, si bé conté algún toch molt recomanable, en general s' hi véu inexperiencia y alguna rutina en los efectes, que són los que contribueixen á posar á salvo tota producció.

En lo desempeyno, que fou bastant regular, hi prengueren part la Srta. Galí y 'ls Srs. Goula, Fuentes, Martí y Pinós.—A. R.

Novedats.—*En Pólvora*, drama de costums catalanas, en prosa, original de 'l eminent poeta D. ANGEL GUIMERÁ.

Lo més inspirat de 'ls autors dramátichs catalans ha deixat la lira á recó, y ficantse ab pás atrevit per los terrenos de la prosa, ha escrit un drama, com tots los seus, plé de vida, d' animació y d' esperit trágich y basat en las sonzillas y esclavas costums de de la fábrika.

La essencia de la obra, com totas las de Guimerá, es l' amor que salva ó mata; l' amor inmens, sens fi; pro que no pòt lograse en la vida, y que, per lo tant, déu acabar irremisiblement ab la mort de un de 'ls aymants, quant no acaba ab la de 'ls dos.

Lo personatge de *En Pólvora* es grandíós dintre 'ls estrets límits de sa figura, igualment que 'l de *Taneta*; pro, si no 'ns haguessin de tenir per mal contents, diriam que aqueixos personatjes que per sí sols forman la obra, tenen més de fantástichs que de reals, si bé són reals de veritat la majoria de las escenas en que 'ls fa mórre lo Sr. Guimerá.

No volem dir res de 'l argument; á aquesta hora ja 'l coneix tot Barcelona.

De 'l llenguatge robust, com tot lo que fa usar á sas creacions lo Sr. Guimerá, se'n desprenen preciosos pensaments, un tant *grossos* alguns, com lo de que Déu es la fulla de una faca.

Lo Sr. Guimerá será tan despreocupat com vulga; pro, per poca idea que tinga de aqueixa forsa superior, ánima de la creació que tant diversament adora la Humanitat, no vull créurer que posi 'l crim en lo lloch de 'l Destí, de la Providencia, de la Fatalitat, de Déu, en una paraula, potestat que en tots 'los paisos, y en tots los idiomas assumeix totas las perfeccions que pot imaginar l' home.

També trobem què podí suprimir l' efecte melodramátich de 'l final de 'l segon acte, ja que en altres obras, com en *Mar y Cel*, sa obra mestra, 'ns ha demostrat que desprecia 'ls efectes de relumbron.

A 'l principi de la obra sembla que vol resódrer un problema social; pro la obra s' acaba y 'l problema queda per resódrer.

Que l' acció passa pe 'ls seus accidents naturals y que 'ls personatjes obran y parlan segons de sa manera de ser se desprén, no havem de dirho; 'l senyor

Guimerà es un de 'ls millors autors dramàtics catalans y aixó sols basta; pro segurament no es sa millor obra la que 'ns ocupa.

Lo despenyo bè per las primeras parts, malament per part de las segonas.

L' autor rebé una ovació a 'l final de la obra y 'l públich després d' haverli tributada, desfilá deixant lo teatro casi desert à l' hora de la pessa.—A. LL.

Circo Español.—*Un petardo!* disbarar cómic en un acte, original de D. JOSEPH BARBANY.

En Pepet de 'l Carril ha demostrat per segona vegada que reuneix condicions pèra cultivar lo teatro.

Un petardo! es un quadret de costums animadissim y ple de *quid-pro-quos* y escenas cómicas que fan passar una estona molt divertida, convertint a l' espectador en continuo *petardo*, diguemho aixís, ja que 's transforma en una verdadera *explosió...* de riallas, y capás de fer riurer á un mort, si 'ls morts paguessin anar a 'l teatro.

Lo públich va rèbrer molt bè aqueixa obreta y l' autor fou cridat á las taulas á recullir aplausos.

Lo despenyo bè en general, ja que casi hi pren part tota la companyia.—A.

REVISTA TEATRAL

Dos concerts de Euterpe en lo Tívoli

Ab un hermós dematí y un no menos hermós plè, va tenir lloch lo dilluns la segon de 'ls bells concerts que la Societat Euterpe fundada pe 'l gran Clavé, cada any á la primavera 'ns dona. A 'l punt de las set.... dich, de las vuyt, comensaren á afinar los instruments. Lo programa era escullit y 'l públich que així ho vejé lo va aplaudir ab goig sempre fent repetir l' *Himne á Reus*, *La fantasia elegiaca* y *Le lac des epées*. De la *Festa gironina* estrenada últimament y ahí altre cop repetida, podem dir que va molt bè. La musica es bonicoya y demostra molt clà, que 'n sap d' escriurer sardanas lo mestre Avenia. Tambè es la lletra molt adequada, deguda á Gardó Ferrer. *Semirámide*, *Lo cup*, *Cap a 'l tart* y *Los xiquets de Valls*, varen completar la festa, causant gran plaer á la inmensa concurrencia que a 'l escampar's pe 'ls carrers deya:—*Vaja, ara fins Corpus* á sentir l' altre concert!

UN CORISTA JUBILAT.

Tívoli.—Continúa aquest afortunat teatro reunint cada nit numerosa concurrencia que no 's cansa d' admirar y aplaudir las magníficas decoracions de 'l pintor Sr. Chía y 'ls trajos ideats per 'l celebrat di-

buixant Sr. Labarta, que s' exhibeixen en la sarsuela *El siglo que viene*.

¿No podría la empresa donarnos ja un' altra obra?

Eldorado. (*Catalunya*). — Miss Fuller pórt a aquest teatro numerós públich que ab entussiasme aplaudeix á la simpática artista.

Aixó, sens duple, ha sigut motiu suficient pèra que s' hají retrassat l' estreno d' obras que la empresa té promesas y de que sabem s' activan los ensaigs per' presentarlas com se deu.

Calvo-Vico.—Diumenge prop-passat obrí de nou sas portas, actuant hi una companyia de declamació dirigida pe 'ls coneguts primers actors senyors Panadés y Molgosa, posant en escena la comedia de màgica *Urganda la desconocida* ó *El castillo de Fraga*.

Pocas, poquíssimas vegadas s' ha presentat un quadro de companyia més igual y que tots sos individus reuneixin las circunstancias d' ésser actors bregats en las taulas de 'l teatro.

La execució de *Urganda* més que regular.

Lo cos de ball ha sigut, si no aumentat, reformat, millorantlo y fent bon efecte 'ls bailables.

Per' aquests jun podría 'l Sr. Tarrida, director ó mestre, presentar altra música de la que 's toca?

En fi: está ara aquest teatro en situació de que 'l públich que jant á la economia busca la bona execució, li dongui l' ajuda que per sos mérits y activitat se mereixen los apreciables actors que hi treballan.—A. DE LA F.

SECCIÓ DE 'L GRACIÓS

Un avaro assisteix á un sermó en lo qual l' orador aconsella la práctica de la caritat y 'l deber d' auxiliar á 'l próxim.

A la surtida de la iglesia, un conegut li pregunta quin efecte li ha causat la prédica.

—Excelent—contesta l' avaro.—Tal ha sigut la elecció de 'l orador, qu' ara mateix me venen ganas de posarme á demanar caritat.

Entre dos soldats paisans:

—¿No has tingut carta de 'l poble?

—Prou que n' he tingut.

—¿Y quinas noticias te donan?

—¡Oh! Com no sè de llegir, l' he tornat á enviar per' que m' escriguin lo que diu.

Un pare 's lamentaba de las fanfarronadas de son fill.

—Home ¿per qué no li fas algún sermonet?—li deya un amic.

—Es que no fa cás de reflexions; ell no més escolta 'ls burros.

—¿Vols que li parli jo?

Crítica teatral

El Sombrero de tres picos, comedia musicada, segons la nomena son autor, no ha correspost á las esperansas que aquét havia fet alimentar á quants coneixen alguns de sos treballs; tal con la opera *El Renegato*, la *Missa* á la memoria de Gayarre, y no pochi fragments sinfónicos.

Aquesta vegada 'l públich y la crítica s' han divorciat de l' autor: lo primer inconvenient de la nova

ópera es lo llibre; 'l segon, l' assumpto, y 'l tercer lo caràcter de la música, moltes vegades renyit ab l' acció còmica que en aquell moment desenvolupa 'l poeta.

La novela d' Alarcón cautiva per son estil castís y per sa senzillès: l' assumpto es *pobre* per' esser trasplantat á la escena; y en aqueix cas, se necessitava un poeta de primera forsa que sapigués entretenir ab lo diàlech y ab la combinació d' escenas factibles d' esser musicadas, porque algunas de la ópera que 'ns ocupa, denotan poch coneixement de'l teatro engeneral, y de la missió de'l *llibretista* en particular.

¡Que bé, si 'l senyor Giró hagués escullit un altre *libreto*, deixant la pretensió de musicar la comedia! Aquet no es lo temperament de'l Sr. Giró: ell sent millor lo melodrama que la comedia, y bona proba n' es la seva obra, ahont domina sempre la nota sèria, mentres lo llibre té situacions que mes que còmicas, son xavacanas.

Seria injust negar a'l mestre Giró gran pericia en la instrumentació y tots quants coneixements tècnichs són indispensables per' fer la reputació d' un mestre.

Tinch pèra mi, que 'l Sr. Giró sols ha equivocat lo camí, essent innegable son triunfo sempre que no se separi de'l còrcol en que s' havia colocat avans de musicar la novela de Alarcón.

Los artistas, senyoretas Laborda, Franchini y Massoni; los senyors Lanfredi, Ventura y Verdaguer, treballaren ab bona fé y mereixen l' aplauso de'l públich.

VOLFRAM.

Madrid 24 Maig.

SONET

Ets hermosa com rosa alexandrina
que de perfums y olors lo vent omplena;
encisadora com gentil sirena
que encanta á qui un cop sent sa veu divina.

Cabell com or, garganta alabastrina,
un seno escultural, cara de nena,
mirada compasiva, suau, serena,
completan ta figura peregrina.

Ara en descárrech meu dech advertirte
no creguis obri aixís per alabarte,
puig en proba d' aixó tindrè que dirte

que en tant alt grau lo cel déu apreciar-te,
que, de nit, quant comensas á dormir-te,
Déu dos àngels envia per' vetllarte.

AMADEO.

BELLAS ARTS

Saló Parès. — Galantment invitats per la *Academia Artística Libre* acudíren lo dissapte passat á la inauguració de la primera de las exposicions que aquesta societat tracta de celebrar una vegada 'l any.

La *Academia Artística Libre* es un centre ahont se cultiva l' art de la pintura ab verdader amor, ja que á pesar de formarne part varios de nostres coneguts pintors, dibuixants y escultors, se hi troban també aficionats que consagran molts ratos á emborronar tela y paper y són los que contribueixen també á fomentar l' art y 'ls que ab verdader amor, repetim, concorren á la exposició de que fem referencia.

Son dignes, donchs, de alabansa per aqueix con-

cepte la major part de las obretas que admira 'l públich en la present exposició.

Lo número d' ellas es lo de 98. Ocupan lo primer lloch baix aqueix punt de vista, la de 'l Sr. Rusinyol, quadro á 'l oli que porta per titol *L' Obrador*; lo Sr. Casas ab lo seu *Estudi*; lo Sr. Triadó ab la major part de las obras que exposa; lo Sr. Pi ab son *Estudi*; los paisatjes de'l Sr. Vilaseca; lo Sr. Carreras ab *Lo meu estudi*; lo quadret *Fret y calor*, molt intencionat, original de'l Sr. Torres. També 'l Sr. Pitxot ab son *Estudi* al aire libre; *Retrato* de Chassaingne; lo de'l Sr. Mensa; *Un coin d' atelier* de 'l Sr. Puig, que esta bè en algunas de sas parts; lo de'l Sr. Serra; *Lo rosari*, de 'l Sr. Llombart que 'ns agrada bastant com á execució; en quant á composició no fan gaire bon efecte aquellas camas y part de unas mans que surten per un costat de 'l quadro; y altres que seria interminable enumerar.

Són dignes de menció 'ls tapissos de 'l Sr. Molina, que tenen molt caràcter. Hi ha també varios dibuixos: alguns d'ells van bastant bé; entre aquests s' hi contan los de'ls Srs. Nunell, Garriga y Cortés.

La part de escultura está representada pe'l senyor Viader que exposa tres barros cuyts, retratos de gran paregut, entre 'ls quals lo millor es lo de A. R.; dos bocetos de estudis a'l desnú que denotan molta naturalitat y d' entre 'ls dos sobressurt lo de la dona. Y completan las 6 obras de dit autor, una figura de tamanyo natural buydada en guix, que representa un noy tocant la flauta. Molt ajustada de lineas, encara que 'ls peus tal vegada pecan de una mica massa grossos; pero aixó no obsta pèra que resulti una obra de condicions y propia pèra ser fòssa en bronze y pèra decorar un centro de saló.

Molt bon efecte 'ns produheix aqueixa escultura y gran estudi demostra per part de son autor que, á pesar de ser molt jove, conta ab verdadera reflexió pèra produhir obras fetas ab tota consciencia, y podem consignar que 'l Sr. Viader té camí obert per arribar molt alt, sols que hauria de fer figurar son nom per altrás exposicions á fi de que se li lés la justícia que 's mereix.

A. DE P. R. V.

POLÉMICA

A D. Amadeo Vives.

Molt Sr. meu: no tinch l' honor de conèixe'l personalment. Vosté tampoch me coneix á mí. No hi fa res; no n' hi ha necessitat.

Jo á vosté sols lo coneix per sos escrits publicats en *La veu de Catalunya* y per lo que de vosté ha dit lo senyor Armando de la Florida, y per 'xo sé que vosté 's dedica á inquirir, per' ferlos públics, datos certs y suficients pèra poder dir clá y catalá y en elevada tessitura que ni 'ls organistas ni 'ls mestres de capella d' aquesta ciutat, saben lo que es música religiosa.

No ho diré jo tan en absolut; pero molt s' acosta á la veritat.

Tenim molts que tocan l' orga de la mateixa manera que 'l piano. Mòis n' hi ha també que fins hi tocan las mateixas composicions. ¡Quin sacrilegi artístich-musical!

Aixó mereix que vosté arrenqui certas caretas, que pintadas ab ratllas que formen pentágramas, serveixen pèra passar per sabis nulitats complertas y que 's distingeixen per sa desevoltura, tranquilat y atreviment. Si pèra fer lo que deixo apuntat no té suficients datos en cartera, estigui atent: aquí 'n van alguns.

Y puch facilitar-hi per ara un curt número que se de

manera certa, perquè de son coneixement ne tregui vosté las lógicas conseqüències, y quedi convensut que si no sentim en las iglesias música religiosa, 'n tenen la culpa las comunitats y las obras.

Vaig á probarho.

No fa gayre temps que en las portas de S. Just de aquesta ciutat, se posaren uns cartells anunciant la provisió de la plassa d'organista de dita parroquia y a 'l mateix temps que seria donada per oposicions.

Sols un opositor se presentá.

Quins exercicis feu per demostrar sos coneixemens y quins foren los individus que formaren lo Jurat?

No se sab ni una cosa ni on'altra: y no se sab perquè no feu exercicis ni 's nombrá Jurat.

A S. Just mes que organista volen un capellá que 'ls ompli 'l torn de las missas; que sigui mes bó ó mes dolent es secundari, no té importancia. L'art en certas comunitats, per no dir en totas, destorba y amohina.

Donchs aquest bon senyor capellá, sense fer cap proba de sa capacitat ni presentar obras que 'l avalessin, ha sigut nombrat organista d'una de las millors parroquias de Barcelona.

Si després resulta que no 'n sab d'orga, ni demostra conèixer las obras mestras de 'ls grans organistas, ni 'ns fa sentir l'estil grave y magestuós que requereix nostra liturgia, ¿qui 'n tindrà la culpa? Ell no: qui 'l ha nombrat, ó siga la comunitat y l'obra.

Vosté, Sr. Vives, prengui nota de lo dit y..... escrigui. Més proba.

A S. Miquel de 'l Port fa alguns anys no tenen organista per mes que hi ha tres que tocan l'orga: Fontanals, Dordal y Ballbé.

Cap d'aquestos sab lo que es orga y 's coneix no saben lo que es *Cántich*, *Mediació* y *Seculorum*, perquè en alguas diadas solemnes que hi he estat no ho he sentit may.

Lo Sr. Fontanals que cobra dos pessetas per cada dia de festa que toca a l'ofici, (es dir qu' es organista *dominguer*) es un aficionat que toca l'orga de la mateixa manera que toca 'l piano, sens imprimir en los versos l'estil palmódich de 'ls clássichs. Res li dich, Sr. Vives si fá 'ls passos y com los fá.

Donchs lo Sr. Fontanals, que com á músich es molt conegut á casa seva, toca l'orga y no es organista, y no ho seria tampoch si tingués que suir uns exercicis d'oposicions. ¿Qui te la culpa que á S. Miquel de 'l Port no hi hagi organista ab titol oficial y que posseheixi suficients coneixements per serne? En primer lloch lo nou rector y en segon los tres senyors que componen la obra.

Los Srs. Dordal y Ballbé ni arriban á ser mitj organistas pe 'l motiu que 'l primer está encarregat de 'ls rosaris y funcions de diumenje á la tarde, y 'l Sr. Ballbé encarregat tan sols de las funcions que celebran las *Hijas de la Corte de Maria*.

Es possible que seguint d'aquest modo pugui lluhir la part musical en las funcions que 's celebran en la iglesia de la Barceloneta? Contestin per mí 'ls parroquians. ¿No hi tindría, ó no hi podria pèndrer part lo Sr. Bisbe que tant y tant gelós está pe 'l cumpliment de tot alló que pugui donar majestuositat á 'l cult?

Nosaltres creyem que sí.

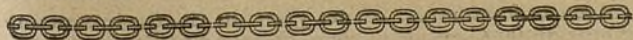
Nombri's organista á un ó altre; donguis la plassa per oposició y tingui la aquell que la mereixi; pero que s'evitin aquells desconcorts que continuament s'están donant á ciencia y paciencia de 'l senyor rector, de 'ls senyors obrers y de 'ls parroquians.

Y si la música ocupa tan mal lloch y está tan mal tractada ¿qui 'n té la culpa? Los Srs. Fontanals, Dordal y Ballbé?

No: culpi's tan sols á 'l senyor rector y a 'ls tres obrers que componen l'obra, que ho toleran.

Y per avuy ja havem dit prou per que voste, Sr. Vives, pugui arremètrer de frente una de las primeras causas, per no dir la única, que es motiu no se senti en l'iglesia verdadera música religiosa.

Un altre dia, si á vosté no li es pesat, li parlaré de certs ajudants que alguns organistas tenen. — ROMEO SANTAFLARA.

ELL Y ELLA

— Escolti, nina pitera,
la de 'l cosset tan bufó;

¿me vól da' ara aquell petó
que ja sab qu' es ma fal-lera?
Per déu no 'm fassa patí'
y cregui que si me 'l fá...
— ¿Ay, Ay? ¿Per qué li haig de dá?
¿Quánt me n' ha dat vosté á mí?

AURELI LACASA G.

Lo Catalanisme

Á VILAFRANCA DE 'L PANADÉS

(Continuació)

Després que tingué lloch la inauguració oficial, de qual acte estarán enterats los suscriptors que de temps ho siguin de LO TEATRO CATALÀ, lo «Centre Catalá Vilafranquí» amentá gradualment de socis, arribant fins á 'l número de 70 en curt espay de temps. Mes aquest augment que 's nóta, no 's déu en absolut á haver entrat en lo cor de 'ls vilafranquins la idea catalanista, no; 's déu en gran part á 'ls joves que per dissidencias ab la Junta se separaren de la Joventut Católica é ingressaren en lo «Centre» tan sols per que, anantsen de una Societat poguessin fer vía á un' altre que per ells perseguía los mateixos fins.

D' aquí previngué, principalment, que en móltas professons hi estés representat lo «Centre Catalá» y que en altrás se 'ls hi concedís un pendó de 'l qual eran pendonistas los individus de la Junta, ó en tot cas, personas de la «Joventut Católica» de 'l grup de 'ls dissidents.

No crech ara de 'l cas enumerar, ni tampoch mencionar la opinió que de 'l «Centre» allavors se formaren los vehins de Vilafranca: diré, sí, que aquest desmeresqué molt, perdent la importancia que en part ja havia conseguit en la inaugural sessió, de la que tothom se despedí ab gran esperansa, quedant aquesta desvanecuda desde 'l precís moment que vejeren que 'l tal Centre Catalá Vilafranquí era dirigit pe 'ls preberes de la vila, y que lo únich que 's procuraba, era, no mantenir l'esperit catalanista, sino l'esperit religiós.

¡Ah! si no hi hagués hagut un D. Pere Sacases qui ab so bon zel organísaba vetlladas, donaba conferencias sobre historia de Catalunya (de las que m'ocuparé) 's trasladaba á pobles llunyans y d'aprop per propagar la idea catalanista y fer relluhir lo «Centre Catalá»; si no hi hagués hagut un Pere Bolet que ab son entusiasme y vigor, ab lo desitj, més que desitj, ab la esperansa de portar lo Centre á 'l cap de las associacions catalanistas, acompañaba á aquell en las empresas; si aquestas dugas personalitats no haguessin vingut ab la corroboració á fer prevaléixer que avans que tot lo Centre Catalá era una Societat patriótica y no era un centre católich, lo Centre hauría mort, hauría mort per sí mateix; los grans cárrechs que sobre d'ell pesaban l'haurían fet sucumbir y totas las esperansas de las dos personas esmentadas y aquest edifici qu'ells han alsat, á copia de sufriments y de entusiasme, s'haguerad errumbat, y s'haguer destruhit sens cap mica de pressentiment de poguerlo alsar altra vegada, per lo malmés que hauría quedat.

Ja després perdé 'l «Centre» tot carácter místich: perdé aquest giro que se li volia donar; necessitava, per aixó, que ocupés un local que reunís millors condicions que las que tenia dhont estaba instalat; tenia

que recorre's á medis suficients per' poder sostenir lo lloguer, y aixó no podia lograr-se de cap més manera que ab l' ingrés de socis. Aquest ingrés tenia que partir principalment de 'l jovent vilafraquí; tenia que obehir á que 'l element jove de la vila tingués en estima 'l "Centre Catalá" y 's les inscriur com á soci: per aixó ben prompte 's trobá solució. Buscant, com busca, lo jovent diversions, balls; prescindint de vetlladas y meetings, jochs y altres peculiars, la Junta general acordá donar un ball de societat per la festa mayor de la vila, á qual fi, 's llogá 'l bonich teatro de 'l Tívoli Vilafraqués y executá 'l programa una renombrada orquesta. Així 's lográ que 'l "Centre Catalá" contés ab un contingent de vots respectable.

D' aquí provingué la pugna que encara continúa entre l' element de la Joventut Católica y l' element jove de 'ls balls. Los primers volen conservar lo carácter mistich de 'l Centre; los altres volen celebrar balls; los primers voldrien encara veure 'l representat, en las Quaranto Horas, las professons y 'ls demés actes religiosos; los demés volen que 'ls diners sobrants de 'ls gastos que ocasiona 'l sostenimen de la Societat, s' invertixin en diversions de un carácter ben diferent de lo que volen los primers.

Y aquesta lluyta, sostinguda á la callada y de la qual ja comensan á sentir-se'n certs individus, cap-pares com si dignéssim de 'l "Centre Catalá", ha de sortir á lora, ha de fer veure's, puig los elements no són iguals; la forsa de 'ls mes sobrepujará á las protestas de 'ls menos: veyentse vensuts se retirarán aquestos, quedant lo "Centre Catalá" capitanejat pe 'ls joves; perdrá lo titol de "Centre Catalá Vilafraquí" y lo que va comensar ab gran entassiasme acabarà como lo rosari de l' aurora.

Lamentable es aixó; precis es evitarlo: á no procurar un arreglo; á no mitjanar la Junta directiva y péndrer un acort per poder tallar las camas de quants vulguin interrómpre la bona marxa que ha emprés lo Centre, aquest per forsa, caurá apesar de tots los esforços que després se fassin, venint á parar en lo que mes anant he explicat.

Continuaren nostra tasca, per cert llarga, ocupant-nos en lo próxim article en donar á conéixer y desmentir á la vegada la imputació que s' ha concedit per part de molts particulars y per conducte de periódichs catalanistas, de que Vilafraanca era enterament catalanista.

ENRICH MESTRES Y FORNS.

REPERTORI DE FORA

Arenys de Mar 24 de Maig.

Dissapte passat tingué lloch la repetició de la sarsuela *El Rey que rabió* ab públich molt numerós y que trobá que la execució no va ser en conjunt tan bona com la primera funció. Los *aparecidos*, obreta en un acte que també vá representarse, mantingué la rialla de l' auditori que va aplaudir ab justicia á 'ls artistas per la manera magistral d' interpretar sos papers.—M.

Blanes 24 de Maig.

Los aficionados d' aquesta histórica y pintoresca *Blanca*, volgueren també diumenje passat rendir tribut de admiració á Feliu y Codina, posant en escena la alabada obra *La Dolores*. Com tothom esperaba, á causa de lo poch ensajada y a l' mateix temps per ser aquí poch los que saben sa obligació en las taulas, la obra fou representada tan malament, que estich segur, atés los ru-

mors qu' he sentit, que ni un espectador tan sols ne surti satisfet.

Aconsellaria a 'l aficionat Sr. Tordera, no volgués imitar a 'l malaguanyat Rafael Calvo, puig es molt difícil y escabrós fer una bona imitació.—J.

Girona 21 de Maig.

Dijous vaig assistir a 'l estreno de 'l celebrat (académicament parlant) drama *Mariana*; y á pesar de lo molt que s' han celebrat los grans pensaments que la tal obra conté, li trobo molts defectes que aixís mateix saben trobarli en conjunt molts lletrats y literatos, á qui no 's pót pas tildarse 'ls de regionalistas enragés.

Respecte a 'l desempenyo, tots quants hi prengueren part varen esmerarse, distingintse las Sras. Ricart y Panadés y 'ls Srs. Riutort, Ortega y Serrallara. La obra fou ben representada y 'ls actors tots, vestint bé y ab elegancia.

La Societat Literaria 's prepara pera donar á llum lo cartell convocant a 'l certamen vinent: són molts y preciosos los regalos oferts, lo qual fá presumir que será abundant la concurrencia de poetas y escriptors.—M. DE S.

Mataró 25 de Maig.

Dijous 18 de 'l que som, la societat «Jaume Isern» va dar funció. Se representá *El Rey que rabió*.

Diumenje á la tarde en lo passeig de 'l Callao, gran carrera de velocipedos á cárrech de 'l Club mataronés, assistint 'hi molta concurrencia de las principals familias y agradant molt.

A la nit per variar, en Euterpe *El Rey que rabió*. Ahí á la tarde se representá *La tempestad* y també gran carrera de velocipedos á cárrech de «El Pedal Mataronés», haventhi molta competencia y en la última carrera P. Agar y Fernando Klein se jugaren 500 ptas. Va guanyar en Klein: la gent se retirá sols mitj satisfeta y es que diumenje hi havia música y ahir no. A la nit en lo teatro donaren *La Bruja*. Li noticio que la societat «Nova Constancia» tent molts esforços y treballant alguna nit, té adelantadas las milloras de 'l local nou. S' hi han fet grans balls.

Diumenje de 11 á 1 de 'l dia, la orquesta de Cassá, de la Selva tocá á la rambla sardanas llargas.

En fi, hi ha hagut gran animació.—E. R.

Reus 25 de Maig.

Pera 'ls últims de 'l corrent está anunciada l' Assamblea de la Unió Catalanista: d' ella donaré compte a 'ls llegidors de LO TEATRO CATALA.

Está preparantse en lo «Fortuny» un assalt d' armas, organisat pe 'l Círcol Velocipedista d' aquesta ciutat, essent lo mestre director D. Joan Muro Casas.

Lo dia 31 tindrà lloch lo debut de la companyia catalana, composta d' artistas d' eix teatro Romea: las obras escullicas són: *Viva 'l divorci!* y *La última voluntad*.

L' abono obert es per vint unicas funcions, segons cantan los cartells.

Ja aniré donant compte de tot.—J. A.

Sabadell 25 de Maig.

Desde la despedida de la companyia de 'l Sr. Corregel, hem estat en plé periodo artistich-literari-musical: en tots los teatros públichs han actuat companyias de ópera, representadas per las notables tiples Sras. Huguet, Caroli y Curieses; com á tenors los Srs. Bugatto, Sotorra, Simonetti y Brotat, y com á baixos, los senyors Visconti, Miró y Thos. Las óperas han sigut *Faust*, *Rigoletto*, *L' Ebreá*, *Sonámbula*, *Roberto*, *Lucrezia* y *Carmen*. Aquesta última, per la tiple Srta. Juliá. Los Srs. Petri y Bosch foren los mestres directors: y las orquestas, una molt acreditada de Barcelona y l' altra 'ls *Fatrèndas*.

La campanya ha sigut digna de Sabadell, y molt ben recompensada, tant per la part de 'ls artistas, com per la de las empresas.

Ateneo Sabadellés. Ab tot y ser un Centre instructiu, s' entreté fent sarsuelas com *El monaguillo* y *Colegio de señoritas*. No dupto que ab la nova Junta 's modificará la marxa que tant denigra l' elevat y ben inspirat nom d' *Ateneo*...

Ajuntament. Segueix com sempre, á contar de sis ó

set mesos atrás. La majoria de concejals dormint en santa pau, cada qual á casa seva, fent tot lo pes de la feyna administrativa, sols lo Sr. Alcalde y tres ó quatre. ¡Lástima gran que tals serveys no sigan directament recompensables pe 'l Estat, ó per la mateixa població!

Administració de consums: DIUHEN que va molt bé. Pero hi ha hagut algún periodista que ha vingut queixantse de que, per mes que te demanada la Relació de dit estat económic, no se l'ha favoregut com era de lley, ús y rahó.

Aixó sol prova que alló de anar molt bé 's convertirà en molt rrrremament. Ja li sabré dir un altre dia.

M'han dit que dintre pochos días, un senyor Tinent de Alcalde, 'm darà probas evidents de que desitja 'l porti a 'ls Tribunals. Diu que 'm vol dar un cop de puny. Jo estich disposat á rebre'l, si bé, no responch de las consecuencias. Veurem.—PLACIR.

Vilanova y Geltrú 25 de Maig.

Va debutar en lo teatro Tivoli la companyia de don Ricardo Simó, posant en escena á la tarde *L'ánima morta*. La concurrencia va saludar ab una pluja de aplausos a 'l Sr. Simó á la primera surtida.

A la nit ab un ple de gom á gom varen posar lo drama *Manantial que no se agota*, lluhint's hi molt lo senyor Tressols. Lo Sr. Simó va estar en tota l'obra perfecta ment bé. Després, per fi de festa, l'aplaudit drama de Echegaray, titulat *El prólogo de un drama*: los senyors Simó y Tressols varen portarse com se deu, majorment en lo desafío que 'ls valgué nutrits aplausos.

Ahir á la tarde *El soldado de San Marcial*; obra en qui 'l Sr. Simó s'hi vá distingir d'una manera acabada en lo paper de Juan Guillen.

A la nit la primera representació en aquet teatro de 'l preciós drama *La Dolores*: van treballar ab anhel la Srta. Sala y 'l Sr. Tressols. Aquet actor ja ha donat probas de que, en tots los papers que se li confian, surt ayros devant de 'l públich.

Per estar un actor indisposat varen tenir de cambiar la pessa.—LO CORRESPONSAL.

REUNIONS PARTICULARS

TEATRO DE 'L RECREO. *Avans Jardinets*.—Gracia.—Digne de aplauso es la funció dopada diumenje á la nit. Figuraba en lo programa 'l drama *El arcediano de S. Gil* desempenyat per la senyoreta Adela Arasa y 'ls Srs. Querol, Merieges, Masrriera y Cervera que 's vejeren justament aplaudits. Seguidament se presentá 'l celebrat prestigditador D. Lluís de Hary que entretingué agradablement á la concurrencia ab sos delicats treballs. Y per fi de festa 's posá en escena *Vots son triunfos*, desempenyada per la Srta. Arasa y 'ls Srs. Mallorquí, Merieges, Barber y Masrriera. Lo numerós auditori no 's cansá de riure, celebrant així las bonas qualitats de 'ls aficionats d'aquet teatro.—R.

LA GRANADA GRACIENSE.—Diuménje passat tingué lloch un gran concert musical, executat pe 'ls reputats artistas Srs. Salvatori, Santapaula, Solanas, Eugenio, Hernández, Berenguer y Valls. Dits artistas executaren ab delicadesa las millors pesses de son escullit repertori, arrebatant a 'l públich que 'ls aplaudí ab entusiasme.

En lo propi centre hi hagué á la nit un concorregut ball ab orquesta. A l'entrar las senyoretas, se 'ls regalaban rams de flors. La Junta de aquesta societat, ab sas variadas funcions, fá que cada día 's vegi sumament concorreguda per las mes distingidas familias d'aquesta vila.—R. M.

ESQUERRA DE 'L ENSANXE.—Ja es conegut aquest centre per l'acert ab que organisa de

tant en tant concerts en los que alternan entre reputats artistas altres encara novells.

En lo que tingué lloch lo passat diumenje, la distingida tiple Srta. Curieses-Bargaglia cantá *Música prohibida* é *Il Bacio* ab gran acert y ab veu molt dolça, adornant son treball ab algunas filigranas que li valgueren los honors de la repetició. Igualment la Srta. Margarit se féu escoltar pe 'l sentiment ab que interpretá *Ave Maria* (de Otello), *Aida* y *La forza del destino*.

També las Srtas. Martí y Prieto cantaren ab amor, lo mateix que 'ls Srs. Molist, Canibell y Nogués.

Cumpliren las Srtas. Verdú, Torner y Tapís y 's feren mereixedors d'aplausos los Srs. Baratta y Obregón.

La numerosa concurrencia qu'omplía 'l local ne surtí agradablement impressionada: aixó després de haverse esbarjit ballant una estona, gracia especial que permeté la Junta y que aprofitaren las bellas aficionadas, que no són pocas.—A. R.

CIRCULO ULTRAMARÍ (*Bisbe 4.*)—Fou digne de aplauso la funció donada á benefici de D. Llorens Mercader. *El arcediano de S. Gil* va ser representat ab molt ajust per la Srta Mercader y 'ls Srs. Mercader (F.), Roig y 'l beneficiat. Després la esmentada Srta. Mercader digué ab molt carinyo 'l monólech *Mercedes*, de 'l Sr. Rius Vidal, acabant la funció ab la comedia de D. J. M.ª Arnau *A l'altre món*.

CASSINO ARTESÁ. (*Gracia.*)—Lo diumenje de Pasqua tingué lloch lo benefici de la dama Srta Carme Boixedós.

Baix la direcció de 'l Sr. Ferrán se posá la sarsuela *La Mascarita* que la feren las Srtas. Casao, Boixedós y Vallés y 'ls Srs. Vives, Soler y Ferrán.

Molt aplaudit fou lo duo de *Lucia y Lutz* cantat per la Srta. Casao y Sr. Vives. Lo coro de *l bello sexo* aná bastant malament. Després *El gorro frigio* per las Srtas. Casao (M. y R.), Srta. Boixedós, Sra. Rodés y 'ls Srs. Villar, Galindo, Soler, Vallés, Camps, Duart, Paché y Brunet, va anar *cosi, cosi*.

Y darrerament feren *Colegio de señoritas*.

Lo Sr. Ferrán tingué que repetir *l solo*.

Lo coro de 'l cassino cantá *Gloria á España*.—C. T.

SOCIETAT EL MONAGUILLO.—Lo dissapte passat se doná una funció cómica á benefici de 'l jove Sr. Frederich Garriga. Se posá en escena la divertida comedia *Lo joch de 'ls disbarats*, distingintse admirablement lo Sr. Trullás en lo paper de Jan, y la Srta. Blanca. Srs. Bey, Salas, Melons, Magrinyá y 'l beneficiat. A 'l final de la comedia 's representá *Un beneyt del cabás*, surtint lo desempenyo un tant decaigut.—P. P.

CAVILACIONS

TRENCA CLOSCAS

do re sol la si

V. S.

Formar ab aquestas lletas lo nom de un drama castellá.
MR. A. LLORET.

ENDEVINALLA

Jò tinch boca y ni mossego,
ni 'l menjar tampoch m'agrada;
mes si 'm tocas esbufego
igual que si estés cansada.

S. MALLORQUÍ.

SOBRES CRIT

Adela C. Melsa

U. S.

Formar ab las lletres de aquest sobre-escrit lo titol de un drama catalá.

PALATRECO-IBU.

Solucions á las cavilacions de 'l número 127

Trenca closcas: NIT DE DOL, A LLIMONER.

Probleba-conversa: 4.

Intringulis: PERAL.

Quadrat de punts: GRAM, ROMA, AMAT, MATA.
Xaradas: 1.ª, BOTINAS; 2.ª, TANA.

Esquela mortuoria: ANACLETO.

Logogrifo numéric: FILOMENA.

Ningú las ha enviat totes. A 'ls que envihin las d' avuy y las de 'l núm. 129, se 'ls regalará 'l tomo de 'l Jochs Florals d' aquest any

CORRESPONDENCIA

A. B. (Valencia, 123, 4°): no hi cap tan llarch.—A. R.: (San Boy): no 'ns ne donem compte; pero s' esmenará a 'l final.
—V. Martorell: ¡bravo! —Antón de Pe: no 'n sabem res. —Guinyol: no 's contesta aixó. —A. B. C.: la pastera ja la sè. Lo que no se es que vosté sigui tan sabi com diu.—Arcáich: no m' hi arrisco á fer la proba.

Imprempta de Pujol y C.^a-Tallers. 45.—Barcelona

Botiga de calsat de **Francisco Grau**, Plassa de Santa Ana, 23.

Sastreria de teatros de **Joan Baret**, Sadurní 14, 1r.Taller de atrás de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48.Magatzem de pells de **J. Pous y C.^a**, Princesa, 13.Arxiu de teatros (vers y música) de **A. Guix**, carrer de Tallers, 27, 2.ⁿTaller de fotograbats de **J. Gil**, Universitat, 64.**Rosendo de Messeguer**, dentista de la Real Casa, Rambla de Canaletas, 5, 1.^r

Papelería Parisien, Archs, 3.

La Emperatriz, fábrica de cotillas, carrer de Escudillers Blanchs, 2.Máquinas de fer mitja de **Narcís Doménech**, carrer de la Gran-via, 211.Casa **Falco**, hules, artículos de goma, plumeros, etc., carrer de 'l Call, 2.**La Imperial**, magatzem de mobles. Nou de la Rambla, 25.**Sastreria de teatros**, de F.^o Mora, Hospital, 91 - 1

LLUNAS ASSO GADAS PER' MIRALLS

DE

ORTEGA Y BADIA

Depósit de cristalls, baldosas, baldosetas, etc.

TELEFONO NÚM. 1397

Carrer de la CONDESA DE SOBRADIEL, núm. 3
BARCELONA

Arxiu y copistería

DE

FRANCESCH PEREZ POL

Roig, 24, Entresuelo

A CASARSE TOCAN

Per 30 duros

un llit de Viena (matrimoni) ab somier, una calaixera ab marbre, 6 cadiras de rejilla, una taula de nit ab marbre, una de menjador, 6 cadiras de menjador y un mirall.

Además hi ha un gran surtit de tota classe de mobles. Llit de Viena y somier, 25 pessetas, y de matrimoni, 40 pessetas.

Carrer Nou de la Rambla, 25

SANTASUSANA

Máquinas de cusir. — Máquinas de fer mitja,

Aparatos per' pèndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Taller per' adobar tota classe de máquinas. Se ven á plasos y al comptat.

Carme, 33. — Barcelona

FOTOGRAFÍA

DE

A. S. (Xatart)

Carmen, 3, (esquina á la Rambla)

GRAN CERTAMEN

DE HOMBRES FEOS

Se anunciará oportunamente

GANARÁN PREMIOS

Magatzem de Música, Pianos è Instruments

Joan Ayné

Fernando VII, 53.—Barcelona

Construcció de Teatros

SERVEY COMPLERT Y BÓ
per' guardaropias

Pera informes y detalls dirigirse á'l carrer de

Estruch, 11, fustería

BARCELONA

PERRU CAS Y POSTISSOS
de tota classe per' TEATROS

GRAN SALÓ

per afeitar, rissar y tallar cabells en la

Perruquería de VICENS GARCIA

Conde del Asalto, 6, principal

Casa establerta desde 1840

ORQUESTA DE 'LS CATALANS

de la que forma part lo notable concertista de violi

senyor **BADIA**

DIRIGIDA PER

D. ROMUALDO ZUBIELQUI

Per' ajustos dirigirse

Sepúlveda, 190 - Barcelona